

עמ"ת 13573/08/15 - אשר דולן זכות נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 13573-08-15 זכות(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

העורר אשר דולן זכות (עציר)

נגד

המשיבה נוכחים: ב"כ העורר עו"ד ארז

אבוהב ב"כ המשיבה עו"ד מיכאל סטופ

החלטה

כללי

1. ביום 8.7.15 הוגש כנגד העורר כתב אישום לבית משפט השלום בנתניה, המייחס לו עבירות של החזקת נשק ותחמושת בלא רשות על פי דין, איומים והפרת הוראה חוקית, לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא, 192 ו-287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להארכת מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

3. מכתב האישום עולה כי על אף החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה במסגרת תיק מעצר אחר בעניינו של העורר, מיום 16.4.15, אשר הורתה כי על העורר לשהות במעצר בית מלא (למעט שעות התאווורות בליווי ובפיקוח), שהה העורר ביום 11.6.15 בסמוך לחצות הלילה באצטדיון "הקופסה" בנתניה, יחד עם אחר, כשהם לבושים בבגדים כהים ומצוידים בקטנוע "טימקס" נושא לוחית רישוי מזויפת. כתב האישום מייחס לעורר החזקה של אקדח חצי אוטומטי 9 מ"מ טעון במחסנית עם 7 כדורים וכדור נוסף בקנה. הנשק נמצא נצור ומוכן לירי בתוך מסכת סקי במרחק של כ-5 מ' מהמקום בו עמד העורר. עוד עולה מכתב האישום, כי בתום דיון בהארכת מעצרו בבית משפט השלום בפתח תקווה ביום 2.7.15, עת הובל העורר על ידי הסוהרים, קילל העורר את הטוען המשטרתי ואיים בפני הסוהרים כך: "אני אשלח לו אנשים ואשב עליו מאסר עולם. אקדח אחד כבר מצאו עלי ותפסו אותו, אני אמצא עוד אחד ואהרוג אותו".

4. בדיון שנערך בבית משפט קמא קבעה כבוד השופטת גרינברג כי קיימות ראיות טובות להוכחת אשמתו של העורר לדברים שהשמיע כלפי הטוען המשטרתי ולהפרת החלטת בית המשפט במ"ת 15407-04-15, וכי ביחס להחזקת הנשק קיימות ראיות טובות בדמות ממצאי DNA הן על האקדח והן על מסכת הסקי, וזאת בנוסף לגרסאותיו השונות של העורר הקושרות אותו למקום ומציגות הסבר תמים להימצאות פרופיל ה-DNA שלו על מסכת הסקי, זאת לצד אמירתו כנגד הטוען המשטרתי, העולה כדי "ראשית הודיה".

5. עם זאת, על מנת לאפשר לב"כ העורר ניתנה לב"כ העורר ארכה על מנת לבדוק את תיק מעבדת הזיהוי הפלילי.

6. כמו כן, ולשם היעילות, הופנה העורר לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו, אשר יאפשר קבלת תמונה מקיפה על רמת מסוכנותו, בשים לב להפרת תנאי שחרורו שנקבעו על ידי בית המשפט בעבר, הפרה שנלוותה לה ביצוע עבירה נלווית חמורה, וייתחם אף לאפשרות של מעצר באיזוק אלקטרוני, הכל מבלי לטעת ציפיות בלב העורר.
7. השלמת הטיעונים נערכה ביום 4.8.15 לפני כבוד השופט טרסי, במסגרתה טען ב"כ העורר כי ממצאי ה-DNA ככל שהם נוגעים לאקדח הינם ברמת וודאות נמוכה ביותר. בית המשפט קמא קבע, כי לצד ראיית ה-DNA על האקדח, אשר משקלה על פי חוות הדעת נמוך באופן יחסי, ואשר עניינה יבחן במסגרת ההליך העיקרי, מצויה חוות דעת לגבי ה-DNA על גבי מסכת הסקי שבתוכה הוסלק הנשק, שהיא ברמת וודאות גבוהה, ולכך מצטרפות כאמור הנסיבות המפלילות, לרבות גרסאותיו ואמירתו כלפי הטוען המשטרתי שהינה בבחינת "ראשית הודיה". על כן, לא היה בהשלמת הטיעונים כדי לשנות ממסקנותיו של בית המשפט ביחס לקיומה של תשתית ראייתית המבססת לכאורה את המעשים המיוחסים לעורר, והחולשה עליה הצביע ב"כ העורר הינה "חולשה מסוימת" בלבד.
8. לצד אלה, נבחנה אפשרות שחרורו של העורר לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני, והוכן על ידי שירות המבחן תסקיר מפורט, ממנו עולה כי לנוכח דפוסי התנהגות אלימים ומגובשים, נטייה לאימפולסיביות וקושי בוויסות רגשות והתנהגות, התנהלות מניפולטיבית ועמדה נוקשה, היעדר רתיעה מעונשי מאסר שהושתו על העורר בעבר לצד חוסר שליטה בכעסים, אי הצבת גבולות, מידת המסוכנות הצפויה מן העורר הינה גבוהה להישנות עבירות אלימות, ויכולתו לעמוד בגבולות ולהתמודד בתנאי פיקוח אלקטרוני מוגבלת. כן התרשם שירות המבחן כי הוריו של העורר אינם גורם מציב גבולות עבורו, ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורו של העורר ממעצר.
9. בית המשפט קמא מצא לקבל המלצות אלה, בשים לב לעברו הפלילי של העורר, להפרות חוזרות של תנאי שחרור שהושתו על ידי בית המשפט ולרף המסוכנות הגבוהה המשתקף מנסיבות כתב האישום, והורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

טיעוני הצדדים בערר לפני

10. ב"כ העורר חזר על טענותיו בדבר קיומה של חולשה בראיות התביעה לנוכח רמת וודאות נמוכה בחוות הדעת המעבדתית, ולנוכח היעדר קיומה של חוות דעת סטטיסטית, וטען כי בשל אלה יש להסתפק בשחרור העורר לחלופת מעצר. עוד נטען, כי הפרה בודדת של הוראה חוקית אינה מצדיקה החזרת העורר למעצר, כי עברו הפלילי של העורר ישן וכי שירות המבחן לא בחן בצורה מספקת את החלופה שהוצעה בדמות הוריו של העורר. עוד ביקש ב"כ העורר להציג חלופות נוספות במידה ויקבע בית משפט זה כי הוריו של העורר אינם יכולים לפקח עליו.
11. מנגד עמדה ב"כ המשיבה על קביעת בית המשפט קמא בדבר קיומה של חולשה מסוימת ונקודתית בלבד, לעניין דגימת ה-DNA שניטלה מהאקדח. זאת, בעוד שקיימות ראיות נוספות הקושרות את העורר להחזקת הנשק, ובהן דגימת DNA ממסכת סקי, העומדת ברף הגבוה של הבחינה הסטטיסטית, נסיבות מחשדות וגרסאות סותרות של העורר בדבר נסיבות הימצאותו במקום וראשית הודאה של העורר. אשר לעילת המעצר, הפנתה ב"כ המשיבה למסוכנות הנשקפת מהמעשים המיוחסים לעורר, לעברו הפלילי, לכך שביצע המעשים עת תלוי ועומד נגדו הליך פלילי נוסף ולתסקיר היסודי של שירות המבחן.

12. במהלך טיעוני ב"כ המשיבה התפרץ העורר לדבריה ובנסיבות אלה הוצא מן האולם.

דין והכרעה

13. יאמר מיד, כי לעניות דעתי די בראיות הקיימות לעניין הפרת מעצר הבית והאיומים החמורים שהשמיע העורר כלפי הטוען המשטרתי בתום הדיון בהארכת מעצרו כדי ללמד על כך שאין לתת אמון בעורר לנוכח התייחסותו למערכת אכיפת החוק. בנסיבות אלה לא היה מקום לדעתי להפנות את העורר מלכתחילה לשירות המבחן, שכן אין בחלופת מעצר כדי לאיין מסוכנותו-אף לא מעצר באמצעות איזוק אלקטרוני.

כל זאת, כאמור, עוד בטרם נדרשתי לחומר הראיות ביחס לעבירת החזקת הנשק.

14. בחנתי את חומר הראיות ביחס להחזקת הנשק, ואת החלטות בית המשפט קמא, והגעתי למסקנה כי אכן קמה תשתית ראיתית מספקת להוכחת אשמתו של העורר אף בעבירת החזקת הנשק המיוחסת לו.

15. מדו"פ של רס"ם יפת אלעד מיום 12.6.15 בשעה 00:32 עולה כי העורר נמצא, כשהוא מפר תנאי מעצר בית, בסמוך לאופנוע בעל לוחית רישוי מזויפת, בסמוך אליו הסתתר חברו, השניים מסרו לשוטר כי עישנו סמים באמצעות "באנג", אולם "באנג" או שרידי סמים לא נמצאו בסריקה שנערכה בסביבתם. בפיר שנמצא במרחק של כ-5 מ' מהעורר נמצא כובע גרב שחור ובו אקדח שפטישו משוך לאחור. הנשק נפרק על ידי קצין משטרה ונמצא שהאקדח היה דרוך עם כדור בבית הבליעה.

16. הנשק הועבר לבדיקה במעבדה הביולוגית, ומחוות הדעת הביולוגית עולה כי בארבעה מטושים שנדגמו מן הנשק, נמצא DNA התואם לפרופיל ה-DNA של העורר: ביחס לשני מטושים שנדגמו ממסכת הסקי, הפרופיל הבולט בתערובת תואם ל-DNA של העורר, וביחס למטוש 4.2 שנדגם מידית האחיזה של הנשק, הפרופיל הבולט בתערובת (14 מתוך 15 אתרים שנבדקו) תואם לעורר, וזאת בשכיחות של אחד ליותר ממיליארד פרטים.

רק ביחס למטוש 4.1 - וביחס אליו בלבד - נקבע כי "לא ניתן לשלול את תרומתו" של העורר.

17. לאלה כאמור מצטרפות ראיות נוספות כפי שתואר בהרחבה בהחלטות בית המשפט קמא, ובהן הנסיבות המחשידות בהן נעצר העורר, שקרי הנאשם והאיום על הטוען המשטרתי, העולה כדי ראשית הודיה.

18. בנסיבות אלה, ספק בעיניי אם קיימת כלל חולשה ראיתית, אולם מקום שקבע בית משפט קמא, כי מדובר בחולשה ראיתית מסויימת ולא משמעותית, והמאשימה מצידה לא ערערה על החלטה זו, לא אקבע מסמרות בעניין.

19. עילת המעצר הינה סטטוטורית, נסיבות החזקת נשק טעון במחשנית, דרוך ומוכן לירי עם כדור בבית הבליעה, מדברות בעד עצמן, ואלה מצטרפות לקביעותי לעיל ביחס להפרת מעצר הבית תוך ביצוע עבירה נלווית ואיום על טוען משטרתי, ולמסקנות תסקיר שירות המבחן בדבר מסוכנותו של העורר וחוסר האפשרות לתת בו אמון

ולהסתפק במעצר באיזוק אלקטרוני. בהקשר זה נפסק, כי:

"גם לאחר השינוי התחקיתי בית משפט לא יורה על השמתו של נאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, שמטבעו הוא כלי מוגבל - אלא אם כן שוכנע שדי בו, בצירוף תנאים מגבילים אחרים, כדי להשיג את תכלית המעצר; וזאת בהינתן העובדה שמן הבחינה "הטכנית", האיזוק האלקטרוני נותר כשהיה" (כבוד השופטת ברון בבש"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני).

20. במאמר מוסגר יצוין, כי גם במקרים בהם סבור בית המשפט כי קיים סיכוי סביר להרשעת העורר אם כי עצמת הראיות אינה גבוהה, אולם המסוכנות הנשקפת מן הנאשם הינה גבוהה, ניתן להורות על מעצר עד לתום ההליכים, וראו לעניין זה החלטתו של כבוד השופט פוגלמן בבש"פ 4036/15 זאב ישראלי נ' מדינת ישראל. מכל מקום, אין זה המקרה שבפנינו.

21. בנסיבות האמורות הערר נדחה.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ה, 20 אוגוסט 2015, במעמד
הצדדים.